

е нашъ угодникъ¹⁹⁾). И помолилъ са богу св. Сисинии: „Господи, господи, избави родътъ човѣчески отъ окаяните сили на дяволете!“ И испроводилъ му Христосъ два ангела, Сихаила и Аноса, и четири евангелиста. И захванале тие да биятъ трѣсавиците съ четири тоѣги желѣзни, като имъ давале по три хилѣди рани на денътъ. И помолиле имъ са трѣсавиците: „свѣти велики апостоле Сисинии, и Сихаило, и Аносе, и четири евангелиста, Лука, Марко, Матея и Йоанне! не мѫчете ни! дѣто вашите свѣти имена и да би чуле, и въ който родъ вашите имена и да би са прославяле, отъ тоя родъ ние ще да бѣгамѣ три дни надалечъ, зѣди три поприща“...

Това е собственно историческата часть на предданието. Тя са продлжава по-послѣ съ описането на свойствата, които има сѣка отъ трѣсавиците. Апостолъ Сисинии попиталъ за тѣхните имена, и тие, както наричатъ себѣ си, описватъ и своите качества, които наистина сѫясни и изъ самите тѣхни прѣкоре. Една отъ тѣхъ са нарича Трясая, друга Огненя, третя Ледея, и т. н. На Невея са указва като на играчицата, която е „измолила“ главата на Предтеча. Послѣ идатъ за клинанията: сичките трѣски са преброяватъ и заплашватъ съ имената на апостола Сисиния, и т. н. „Побѣгнете отъ раба божия, имрекъ, три дена надалечъ, зѣди три поприща; а ако не побѣгнете отъ раба божия, имрекъ, то азъ ща да повикамъ

¹⁹⁾ Въ народната редакция свойствата и имената на трѣските са описватъ друго-яче: по-нататакъ тие говорятъ: „мы пѣсланы отъ Июда царя въ міръ, въ родъ христіянскій, кости ихъ крушить, власы ихъ студить, жилы ихъ тянутъ, самихъ ихъ огнемъ жечи.“ Такъ по-зѣдни вариации ни са чини по-стара.